

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op: _____
wonende te _____
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. K.A.M. van Kampen, advocaat te Nijmegen,

tegen:

(wilen) _____
geboren op _____, overleden in _____,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde 1,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Missionarissen van Mill Hill,

en

(wilen) _____
geboren op _____, overleden op _____,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde 2,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Missionarissen van Mill Hill (hierna: de Congregatie).

1. De procedure

De klaagschriften zijn bij Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, rechtsoptvolger van het bureau van Hulp en Recht (hierna: Meldpunt), ontvangen op 13 april 2011. Op 30 juni 2011 zijn de verweerschriften ingekomen van _____, regionaal overste van de Congregatie.

Op 20 oktober 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met _____ . Klager heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. K.A.M. van Kampen.

Op 11 november 2011 is er een brief met bijlagen binnengekomen van mr. Van Kampen. Op 30 november 2011 is er een reactie binnengekomen van _____

2. De klacht

2.1. Klager is het derde kind in een gezin van acht kinderen. Klager besloot op veertienjarige leeftijd (in september 1954) om de technische opleiding van de Missionarissen van Mill Hill in te volgen. Klager kwam terecht in en ging vanaf dat moment deel uitmaken van het gesloten regime dat daar heerste. In de jaren die volgden had klager niet of nauwelijks contact met zijn ouders en broers en zussen. Het was niet toegestaan om te bellen en maar twee keer per jaar was het toegestaan dat de ouders van klager een bezoek brachten aan Als zijn ouders er dan waren, kreeg klager nauwelijks de kans om zijn ouders alleen te spreken, er zat altijd wel een pater bij of er kwam toch in ieder geval iemand binnenlopen. Klager schreef brieven naar huis, maar de inhoud werd gecontroleerd door de paters. Dat gold ook voor de ontvangen post.

2.2. Klager moest zich melden bij aangeklaagde 1 als hij zich ziek of niet lekker voelde. Als ziekenbroeder runde aangeklaagde 1 de huis-apotheek van Dit was een klein kamertje boven in het gebouw. Als klager zich kwam melden, werd hij door aangeklaagde 1 binnen gelaten en werd de deur achter hem op slot gedaan. Klager toonde op jonge leeftijd al veel interesse voor vakmanschap en techniek en aangeklaagde 1 toonde aan klager dan ook vaak een mooi, nieuw stuk gereedschap. Vervolgens haalde aangeklaagde 1 echter zijn penis onder zijn pij vandaan en dan moest klager hem met zijn hand aftrekken, totdat aangeklaagde 1 klaar kwam. Dit is minstens 10 tot 12 keer gebeurd. Na de ejaculatie mocht klager vertrekken. Om te zorgen dat klager zijn mond hierover zou houden, kreeg klager dan geregeld van aangeklaagde 1 een stuk gereedschap.

2.3. Aangeklaagde 2 was (een van de) zaalpaters op de slaapzaal van klager. Klager sliep, samen met ongeveer 40 à 50 medeleerlingen, op een slaapzaal in kleine chambrettes. Aangeklaagde 2 was een van de paters die 's avonds op de slaapzaal de ronde liep. Klager herinnert zich het grote gezag dat hij voelde voor de paters. Wanneer aangeklaagde 2, terwijl klager zich in zijn chambrette aan het uikleden was, plotseling in zijn chambrette opdook, kon klager dan ook niets anders dan half uitgekleeft en verstijfd blijven staan. Aangeklaagde 2 kwam dan tegen het half ontblote lijf van klager aan staan en begon hem te kussen en zijn lichaam te betasten. Vervolgens moest klager hem kussen en betasten. Ondertussen had aangeklaagde 2 een stijve penis. In de tweeenhalf jaar dat het Noviciaat van klager duurde, is hij gedurende twee jaren en stelselmatig – gemiddeld een keer per drie weken en in ieder geval eens per maand – op deze manier door aangeklaagde 2 belaagd. Er kwam een einde aan toen aangeklaagde 2 werd benoemd als rector in

2.4. Uiteindelijk heeft klager besloten geen deel meer uit te maken van de missionarissen van Mill Hill. De voornaamste reden van klager om te stoppen is het onwaarschijnlijk grote onderscheid dat gemaakt werd tussen priesters en broeders.

2.5. Klager voelde zich als gevolg van het misbruik dwaas, vies en eenzaam en hij vroeg zich af of dit ook allemaal bij zijn opleiding hoorde. Tot tweemaal toe heeft klager tijdens een biecht zijn verhaal gedaan, maar hier werd niets mee gedaan. Klager heeft zich tot op de dag van vandaag geschaamd. Deze schaamte komt onder meer tot uitdrukking in het gegeven dat klager gedurende de eerste dertig jaar van zijn huwelijk zelfs niet over het seksueel misbruik heeft durven spreken met zijn echtgenote.

2.6. Klager heeft door het seksueel misbruik altijd de opvatting gehad dat het leven sober geleefd diende te worden. Klager vindt het moeilijk om vriendschappelijke en hartelijke

contacten te hebben met zijn familie. Klager is hard voor zichzelf en is in zijn emotionele ontwikkeling naar eigen zeggen achtergebleven. Het seksueel misbruik heeft ook gevolgen gehad voor de wijze waarop klager zijn eigen kinderen heeft opgevoed. Vooral het feit dat er in het gezin aan de keukentafel negatief gepraat werd over homoseksuelen, terwijl zijn eigen zoon homoseksueel bleek te zijn en er dus over de gevoelens van één van zijn kinderen is heen gewalst, raakt klager nog steeds diep.

2.7. Klager wil erkenning van het seksueel misbruik dat hem is overkomen en het leed dat hem daardoor is aangedaan. Tevens wenst klager een geldelijke vergoeding vanuit de Congregatie, zodat klager de negatieve ervaring een plaats kan geven en zodat hij ook kan zien dat vanuit de Congregatie daadwerkelijk moeite wordt gedaan om de erkenning kracht bij te zetten.

3. Het verweer

Aangeklaagden zijn overleden en kunnen geen weerwoord geven. heeft in zijn verweerschriften gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagden. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. Het bovenstaande neemt naar de mening van niet weg dat de gebeurtenissen zoals klager deze heeft beschreven nooit hadden mogen gebeuren. Indien in alle redelijkheid ervan uitgegaan mag worden dat aangeklaagden klager seksueel hebben misbruikt, dan veroordeelt de Congregatie de gedragingen van aangeklaagden stellig en wil zij spijt betuigen voor wat klager als gevolg van de foutieve gedragingen van aangeklaagden is overkomen. De Congregatie erkent dan ook de pijn die klager heeft moeten ondervinden en nog ondervindt als gevolg van hetgeen hem is aangedaan.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Er is meer dan vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagden verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagden zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wel is voor de Klachtcommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden. De Klachtcommissie is hiervan ten aanzien van beide aangeklaagden allereerst overtuigd geraakt door de consistente wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld, waardoor zijn relaas de Klachtcommissie uitermate betrouwbaar is voorgekomen. Daar komt ten aanzien van aangeklaagde 1 bij dat een broer van klager, schriftelijk heeft verklaard ook te zijn betast door aangeklaagde 1. Voorts heeft de ex-echtgenote van aangeklaagde 1, schriftelijk verklaard dat aangeklaagde 1 gefixeerd bleek te zijn op mannen

en sex en op een gegeven moment aangaf zich aangetrokken te voelen tot jongere jongens. Ten aanzien van aangeklaagde 2 komt daarbij de verklaring van

waaruit blijkt dat aangeklaagde 2 een poging heeft gedaan hem aan te randen. En voorts de verklaring van één van de door de overste ondervraagde personen, zoals weergegeven in het verweerschrift, die heeft verklaard eens uitgenodigd te zijn op het kantoor van aangeklaagde 2 voor een gesprek/onderrichting over seksualiteit. Tot besluit van het gesprek sprak aangeklaagde 2 toen een zegen uit over zijn geslachtsdelen. Voornoemde verklaring komt hier overeen met de verklaring van de ex-echtgenote van aangeklaagde 1, , waar zij beschrijft dat aangeklaagde 1 haar vertelde door aangeklaagde 2 met wijwater op zijn genitaliën te zijn besprenkeld.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagden met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 14 jaar oud. Aangeklaagden waren voor hem vertrouwenspersonen.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagden zijn overleden kunnen tegen hen geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. heeft daartoe een eerste stap gedaan door ter zitting namens de Congregatie het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

4.6. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klachten door de overste van de congregatie zal een nog op te richten Compensatiecommissie zich buigen over het bedrag van een mogelijke vergoeding.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Congregatie van de Missionarissen van Mill Hill de klachten gegrond te verklaren en het seksueel misbruik en het leed dat klager daarmee is aangedaan formeel te erkennen.

Dit advies is vastgesteld op 19 januari 2012 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, mr. F.J.M. Walstock en drs. J.L.H.H. Kunnen, leden, bijgestaan door mr. M. van der Meulen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste Van de Congregatie van de Missionarissen van Mill Hill en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

zaaknummer 2010 T 221

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.